

Drakula

između legende i stvarnosti

Drakula ili Vlad «Nabijač» (ovaj atribut je dobio po tome što je nabio stotine ljudi na kolac) je bio sin Vlada Drakula (vladao Rumunijom: 1436-1442, 1443-1447) i unuk Mirčea Starog (1386-1418). Vlad Drakul je bio proglašen vitezom Reda Zmajeva od strane mađarskog kralja. Svi članovi ovog reda su na odijelima imali sliku zmaja i to je Vladu donijelo nadimak Drakul (đavo). Vlad Nabijač sebe je nazivao Drakulia ili Drakulaja-Đavolji sin. Ovo ime je vremenom prešlo u Drakula.

Vlad Nabijač poznat i po pokolju Saksonaca koje je nabijao na kolčeve i spaljivao. Zanimljivo je to da je Vlad prozvan imenom Tepeš (Nabijač) tek nakon njegove smrti 1476. Vladao je Valačijom od 1456. do 1462. i u 1476. godini. Godine 1462. nakon poraza od Turaka prebjegao je u Mađarsku. Tek 1476. uz pomoć mađarskog kralja Matije Korvina i moldavskog princa Stefana Velikog Vlad je ponovo preuzeo vlast nad Valačijom koja je potrajala još mjesec dana. Uskoro je uslijedila bitka u kojoj je Vlad ubijen. Njegovo tijelo je sahranjeno u crkvi manastira Šnagov, na ostrvu blizu Bukurešta. Njegovo tijelo leži ispred oltara. Godine 1935. njegovo bogato odijevano tijelo je ekskurirano, ali je bilo obezglavljeno. Glava je, naime, odnijeta na poklon turskom sultanu.

Istoričari kazuju da je nabijanje na kolac bio omiljeni vid kažnjavanja za Vlada Tepeša, ali on nije bio jedini koji je koristio tu metodu u to vrijeme. Pored njega to su radili takođe i njemački i Španski prinčevi. Vlad je svoje metode koristio protiv seljaka, lopova i kriminalaca, Turaka, Saksonaca i onih koji su mu kovali zavjere.

Nerijetko se dešavalo da čitava prijestonica Valačije postane šuma kolčeva na kojim su bile glave neprijatelja.

Užasnuti ovim zvjerstvima, Saksonci su pisali brojne knjige u kojima su opisivali Vladovu okrutnost. Ovi zapisi su došli i do Njemačke i drugih zemalja sa zapada Evrope, gdje je Drakula postao poznat kao krvavi tiranin. Irski pisac Bram Stouker (Bram Stoker) objavio je djelo «Drakula» 1897. godine. Što je Nabijača učinilo poznatim širom svijeta. Stouker je bio inspirisan zastrašujućim pričama iz XV i XVI vijeka. Odlučio je da od njega napravi svoj lik. Takođe je čitao i knjige o Transilvaniji (na latinskom ime ove pokrajine znači «zemlja iza šuma») i dosjetio se da bi ova egzotična oblast mogla biti Drakulina zemlja.

U stvarnosti, Stouker je Vlada koristio samo kao inspiraciju, jer u njegovoj noveli Drakula nije Vlad Nabijač, već grof iz Transilvanije koji je u svom misterioznom zamku masakrirao svoje žrtve. Radnja njegove priče se odvija u oblasti Bistrice, a zamak leži na Karpatima. Kako Stouker nikad nije posjetio Transilvaniju, većina likova i mjesta su obična fikcija.

Legenda i istinita priča o Drakuli se prepliću i održavaju se u životu zahvaljujući turističkim atrakcijama poput manastira Šnagom u blizini Bukurešta ili Bremovog dvorca u blizini Brašova.

